Ιωάννα Σκαρλάτου

Ματρώνα,
η τυφλή αγία από τη Ρωσία

Το ομορφότερο λουλούδι του κόσμου

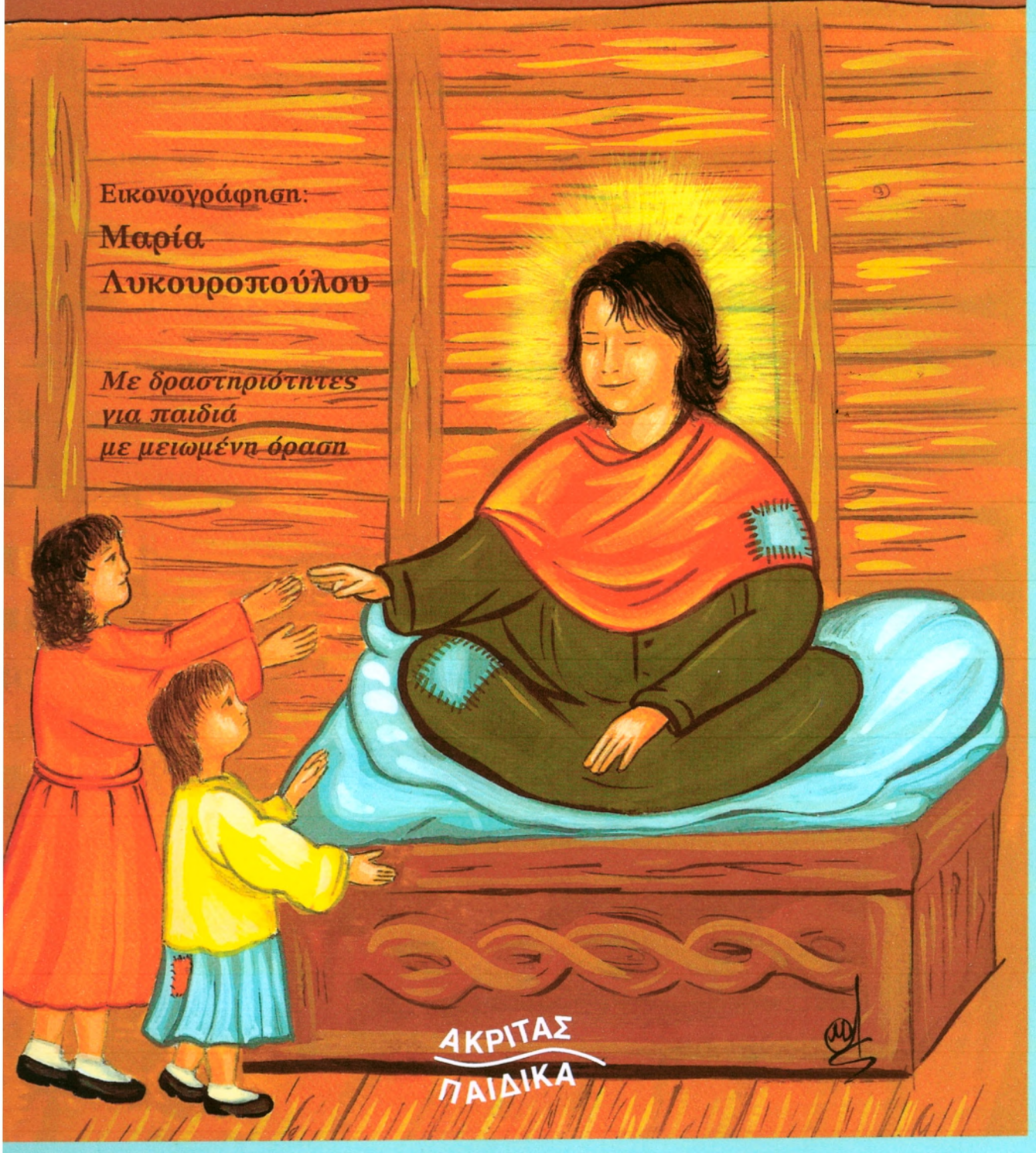

Εικονογράφηση:
Μαρία Λυκουροπούλου

Με δραστηριότητες για παιδιά με μειωμένη όραση

ΑΚΡΙΤΑΣ
ΠΑΙΔΙΚΑ

Ιωάννα Σκαρλάτου

Ματρώνα,
η τυφλή αγία από τη Ρωσία
Το ομορφότερο λουλούδι του κόσμου

Εικονογράφηση:
Μαρία Λυκουροπούλου

Με ομαδικές δραστηριότητες
για παιδιά με μειωμένη όραση

ΑΚΡΙΤΑΣ
ΠΑΙΔΙΚΑ

Στον καθηγητή μου, Πανοσιολογιότατο,
πατέρα Ανδρέα Κονάνο,
που με τις εκπομπές του στο ραδιόφωνο
της Πειραϊκής Εκκλησίας
βοηθάει τις ψυχές μας να ταξιδεύουν...

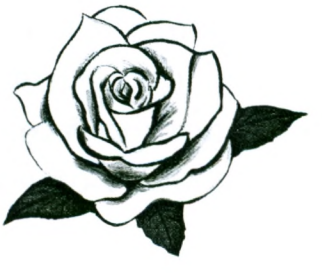

Οι μεγάλοι και τρανοί αυτής της γης, αυτοί που θα περίμενε κανείς να βοηθήσουν τον κόσμο και να τον οδηγήσουν στο Φως το Αληθινό, στο Χριστό, κάτι έπαθαν και τυφλώθηκαν, δε βλέπουν καθαρά, μπερδεύουν και τους άλλους, κι οδηγούν όλους μας σε μεγάλα αδιέξοδα...

Όσοι αγαπούν τα παιδιά και ασχολούνται μαζί τους –γονείς, συγγενείς, δάσκαλοι, νηπιαγωγοί, φίλοι, ιερείς...– πρέπει να έχουν μάτια ευαίσθητα και καθαρά, για να μπορούν να βλέπουν την Αλήθεια του Θεού, αλλά και τις ομορφιές της γης και του ουρανού, να θαυμάζουν τα ωραία αυτού του κόσμου, για να μπορούν μετά να πιάσουν και τα μικρά παιδιά απ' το χέρι, να τα οδηγήσουν κι αυτά σ' αυτή τη θέα...

Αυτοί όμως που βλέπουν, δε βλέπουν! Και κάποιοι που δε βλέπουν, βλέπουν!...

Μια τυφλή αγία της Ρωσίας βλέπει τα πάντα πεντακάθαρα!

Η αγία Ματρώνα, η Ρωσίδα, η αόμματη!...

Μακάριοι οι καθαροί τη καρδία, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται...

Η αγία μας βλέπει αυτά που εμείς οι πολλοί ίσως βλέπουμε θαμπά, ή δε βλέπουμε καθόλου.

Η αγία μας βλέπει τον Κύριο Ιησού Χριστό, το Φως του κόσμου!...

Η αγία Ματρώνα, αν και τυφλή, είδε μια μέρα όλη τη γη κι απ' όλα τα ωραία, θαύμασε πιο πολύ κι αγάπησε τα λουλούδια!..

Η αγία Ματρώνα αγαπά τα λουλούδια!...

Αγαπά και τα παιδιά, τα λουλούδια αυτού του κόσμου...

Αγαπά και το δικό σου λουλούδι, το παιδί σου...

Αυτή η τυφλή αγία μπορεί να κάνει καλή συντροφιά στο μικρό παιδάκι σου, και να γεμίσει τα όνειρά του ζεστασιά

και γαλήνη, όταν το βράδυ του διαβάσεις κάτι απ' τον όμορφο βίο της.

Κι αν το παιδί σου φοβάται το σκοτάδι, τους μπαμπούλες και βρικόλακες των παραμυθιών, μόλις πεις τ' όνομα της αγίας, όλα φεύγουν και το παιδικό δωμάτιο γεμίζει πάλι Αγγέλους και Φως!...

Όλα αυτά τα ωραία, απ' αυτή την τυφλή αγία!

Όλα αυτά τα ωραία, χάρη στον κόπο της φωτισμένης δασκάλας και παιδαγωγού Ιωάννας Σκαρλάτου, που ξέρει στη ζωή αυτή να διαλέγει τα πιο ακριβά κι ωραία λουλούδια, τους βίους των αγίων μας, να τα κάνει όμορφη ανθοδέσμη και να τα προσφέρει σ' εσένα και το παιδί σου, για να ευωδιάσει η ψυχή και το σπίτι σας!...

Με τρόπο παραμυθένιο, για να θυμάσαι ότι η Αλήθεια είναι απλή και γλυκιά σαν παραμύθι για αθώες ψυχές, μικρών και μεγάλων...

Οι εκδόσεις Ακρίτας, για άλλη μια φορά αποδείχτηκαν κήπος ευώδης, όπου η παιδική ψυχή μπορεί άφοβα να χαρεί και να τρέξει...

Εύχομαι ταπεινά, να γεμίσει η αγία Ματρωνίτσα τη ζωή σου ουράνιο Φως, γαλήνη, δύναμη και θαύματα.

Μακάρι η τυφλή αγία μας να γίνει φίλη του παιδιού σου και να το κρατά απ' το χέρι, έτσι που να μη σκοντάψει ποτέ στη ζωή του...

Να το σκεπάζει από κάθε πειρασμό...

Έτσι που να μείνει η ψυχή του μικρού σου παιδιού για πάντα όμορφη, όπως είναι τώρα...

Μακάρι η αόμματη αγία να χαρίσει στο παιδί σου τη χαρά, την αληθινή επιτυχία κι ευτυχία στη ζωή.

Μια ευτυχία, που αν θεμελιωθεί στο Χριστό και τους αγίους Του, δε θα σταματήσει ποτέ!...

π. Ανδρέας Κονάνος

Το φύτεμα

«Κυρία Ελένη, μπορώ να βγω στον κήπο να κόψω μερικά λουλούδια;»

«Ματρώνα, αν κουμπώσεις τη ζακέτα σου, μπορείς να πας».

Το μικροκαμωμένο κορίτσι βγήκε στο προαύλιο του ορφανοτροφείου και άρχισε να κατευθύνεται προς τον πολύχρωμο κήπο. Ο κηπουρός, βλέποντας την, έτρεξε να την καλωσορίσει.

«Και έλεγα... δε θα έρθει σήμερα η μικρή Ματρωνίτσα...»

«Άργησα λίγο γιατί είχα πυρετό το βράδυ, σήμερα είμαι καλύτερα».

«Αλήθεια Ματρώνα, θέλω πολύ να σε ρωτήσω, το όνομά σου τι είναι; Δεν ξέρω καμιά Ελληνίδα αγία με τέτοια ονομασία...»

«Υπάρχουν πολλές αγίες με αυτή την ονομασία, εγώ όμως έχω πάρει το όνομα από την αγία Ματρώνα της Ρωσίας. Ο μπαμπάς μου ήταν από τη Ρωσία και η μαμά μου από την Ελλάδα. Τη γιαγιά μου, η οποία με μεγάλωσε μετά το θάνατο των γονιών μου, τη λένε Ματρώνα· έτσι πήρα το όνομά της».

«Αγία Ματρώνα... δεν την έχω ακούσει».

«Είναι μια μεγάλη αγία. Κάθε Κυριακή που έρχεται η γιαγιά μου, πολλές φορές μιλάμε για τη ζωή της κι αν θες μπορείς να κάτσεις μαζί μας».

«Θα το ήθελα πολύ... Γεια σου Ματρώνα μου!»

Η Ματρώνα πήρε ένα ξύλινο σκαμνάκι και κάθισε ανάμεσα στα λευκά τριαντάφυλλα. Ένα ολόλευκο περιστέρι άρχισε να κάνει βόλτες ανάμεσα στα πολύχρωμα φυτά.

«Περιστεράκι μου, σου αρέσουν τα λουλούδια;» το ρώτησε η Ματρώνα χαϊδεύοντας ένα τριαντάφυλλο. «Και της αγίας Ματρώνας της άρεσαν πάρα πολύ... Θες να σου πω την ιστορία της ζωής της;» ρώτησε χαμογελώντας...

«Η αγία Ματρώνα, όπως μου έχει αφηγηθεί η γιαγιά μου, γεννήθηκε στις 22 Νοεμβρίου του 1881 σε ένα μικρό ρωσικό χωριό, το Σέμπινο. Οι γονείς της ονομάζονταν Δημήτρης και Ναταλία. Ήταν φτωχοί αλλά τίμιοι άνθρωποι. Είχαν τέσσερα παιδιά, τον Ιβάν, το Μιχαήλ, τη Μαρία και τέλος τη Ματρωνίτσα, όπως την αποκαλούσαν. Όταν η μαμά της έμαθε πως ήταν έγκυος στο τέταρτο παιδί, στενοχωρήθηκε και αγωνιώντας πώς θα τα βγάλει πέρα, αποφάσισε μόλις τη φέρει στον κόσμο, να την αφήσει σε ένα ορφανοτροφείο. Βλέπεις ήταν μια πολύ πολύ φτωχή οικογένεια.

»Εκείνο το βράδυ που πήρε αυτή την απόφαση, είδε στον ύπνο της πως στο δεξί της χέρι καθόταν ένα πουλί με ανθρώπινη φωνή αλλά χωρίς μάτια. Η γυναίκα θεώρησε πως το όνειρο ήταν από το Θεό, κι έτσι αποφάσισε να μην αφήσει το τέταρτό της παιδί παρά να το μεγαλώσει η ίδια. Μετά από λίγο καιρό, γεννήθηκε η Ματρώνα, ένα μικροκαμωμένο κορίτσι με κοντά πόδια και μικρά χέρια. Δυστυχώς ήταν αόμματη, δηλαδή οι κόγχες των ματιών της ήταν κενές και εντελώς κλειστές από τα ματόφυλλά της. Ο Θεός όμως της χάρισε πνευματική όραση. Δεν καταλαβαίνεις τι σημαίνει αυτό;... Θα καταλάβεις στην εξέλιξη της ιστορίας.

»Από τη στιγμή που γεννήθηκε αυτό το κοριτσάκι, άρχισαν να συμβαίνουν θαυμαστά γεγονότα. Η μητέρα της αφηγούνταν σε μια φίλη της, πως τις Τετάρτες και τις Παρασκευές η Ματρώνα δε θήλαζε. Εκείνες τις ημέρες κοιμόταν και κανένας δεν μπορούσε να την ξυπνήσει. Στην βάπτισή της πήρε το όνομα της οσίας Ματρώνας από την Κωνσταντινούπολη. Αν και οι περισσότεροι την ώρα του μυστηρίου ήταν αγέλαστοι και σκυθρωποί, την ώρα που ο ιερέας τη βουτούσε στην κολυμπήθρα είδαν να σχηματίζεται ένα ανάλαφρο σύννεφο που ανέδιδε ευωδία. Ο ιερέας, ο π. Βασίλειος, αν και είχε βαπτίσει πάρα πολλά παιδιά, πρώτη φορά έβλεπε κάτι τέτοιο! Κατάλαβε ότι το μικρό κοριτσάκι είχε την ευλογία του Θεού.

Η καλλιέργεια

»Μέρα με τη μέρα, η μικρή μεγάλωνε και, αν και τυφλή, δε στενοχωριόταν ούτε γκρίνιαζε. Όλη την ώρα χαμογελούσε και προσπαθούσε με όποιο τρόπο μπορούσε να βοηθάει την οικογένειά της. Δυστυχώς όμως, αρκετά παιδιά την κορόιδευαν. Εκείνη δεν απογοητευόταν αλλά απαντούσε με ένα φωτεινό χαμόγελο! Μια μέρα, κάποια παιδιά για να δουν πώς θα αντιδράσει την έσπρωξαν σε ένα λάκκο. Εκείνη, με πολλή δυσκολία κατάφερε και βγήκε και όταν έφτασε σπίτι της μπουσουλώντας, άρχισε να προσεύχεται...»

«Θεέ μου, εσύ ξέρεις πως όλα τα παιδιά του κόσμου είναι καλά. Απλά, μερικές φορές στην κατακόκκινη καρδιά τους, χωρίς να το καταλάβουν αφήνουν να μπει ένα μαύρο πινέλο, το οποίο μουτζουρώνει για λίγη ώρα την όμορφη εικόνα της. Είναι όμως μόνο ένα μαύρο πινέλο, το οποίο μπορεί με λίγο νεράκι να καθαρίσει και η παιδική καρδούλα να ξαναγίνει κόκκινη!» σκέφτηκε η μικρή Ματρώνα βλέποντας το περιστέρι να κουρνιάζει στον κορμό μιας ροζ τουλίπας.

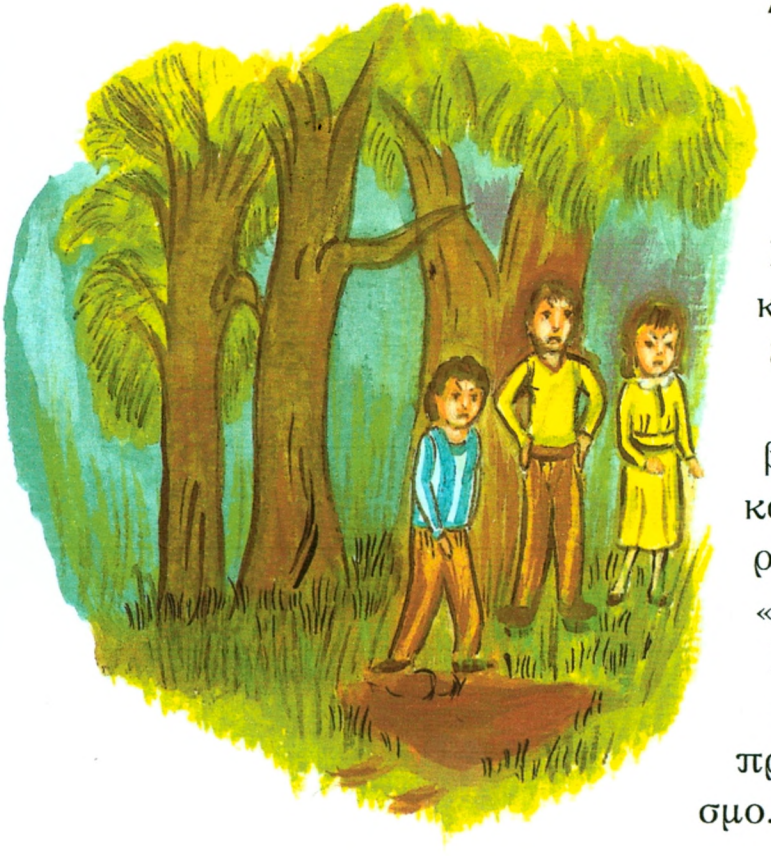

«Από πολύ μικρή, η αγία Ματρώνα αγαπούσε την προσευχή. Της άρεσε να προσεύχεται για όλο τον κόσμο. Τις νύχτες, παρόλο που

δεν έβλεπε, συνήθιζε να κατεβάζει τις εικόνες από το εικονοστάσι στο τραπέζι και να κάνει μαζί τους προσευχή. Για εκείνη, οι άγιοι ήταν οι φίλοι της. Πόσο πολύ χαιρόταν να κάνουν όλοι μαζί παρέα!

»Μια φορά, όταν ήταν έξι χρονών, έβγαλε το σταυρό από πάνω της και η μητέρα της στενοχωρήθηκε. Ξέρεις όμως εκείνη τι απάντησε; "Μητέρα, γιατί με μαλώνεις; Εγώ έχω το δικό μου Σταυρό..." Πραγματικά, πάνω στο στήθος της είχε ένα εξόγκωμα σε σχήμα σταυρού. Δεν είναι φοβερό;... Και όμως είναι πραγματικό!

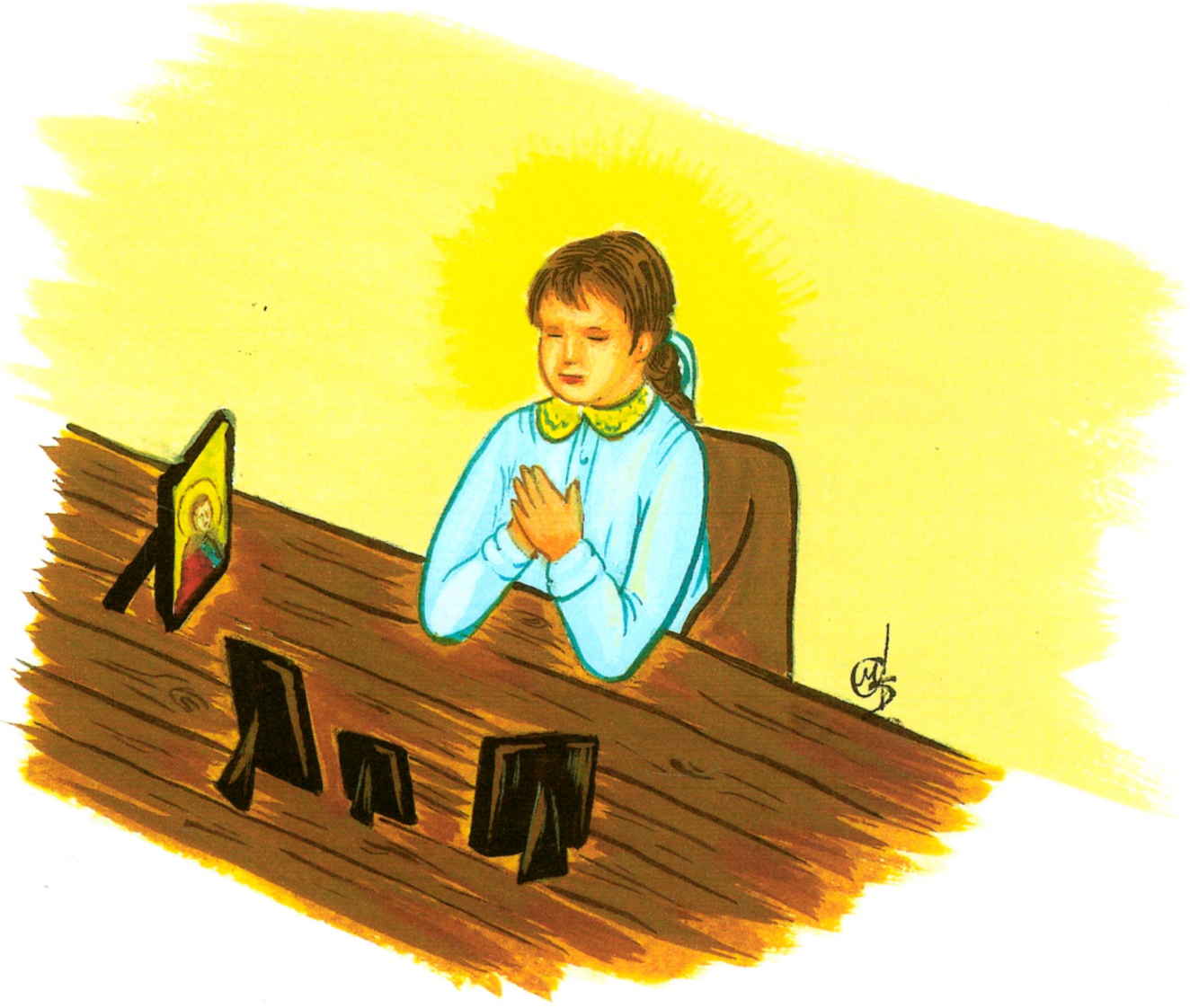

»Εκείνες τις ημέρες, είπε στη μητέρα της πως θα έχουν γάμο. Εκείνη γούρλωσε τα μάτια της και τη ρώτησε για ποιο γάμο μιλούσε αφού εκείνη δεν μπορούσε να δει. Η Ματρώνα εννοούσε ότι θα μαζευτεί πολύς κόσμος στο σπίτι τους. Πραγματικά, από εκείνη τη μέρα άρχισαν να έρχονται πολλοί άνθρωποι και να ζητάνε τη συμβουλή και τις προσευχές της. Η μητέρα της αναρωτιόταν τι είναι αυτός ο κόσμος και η μικρή της κόρη της απάντησε πως αυτό εννοούσε λέγοντας "γάμο".

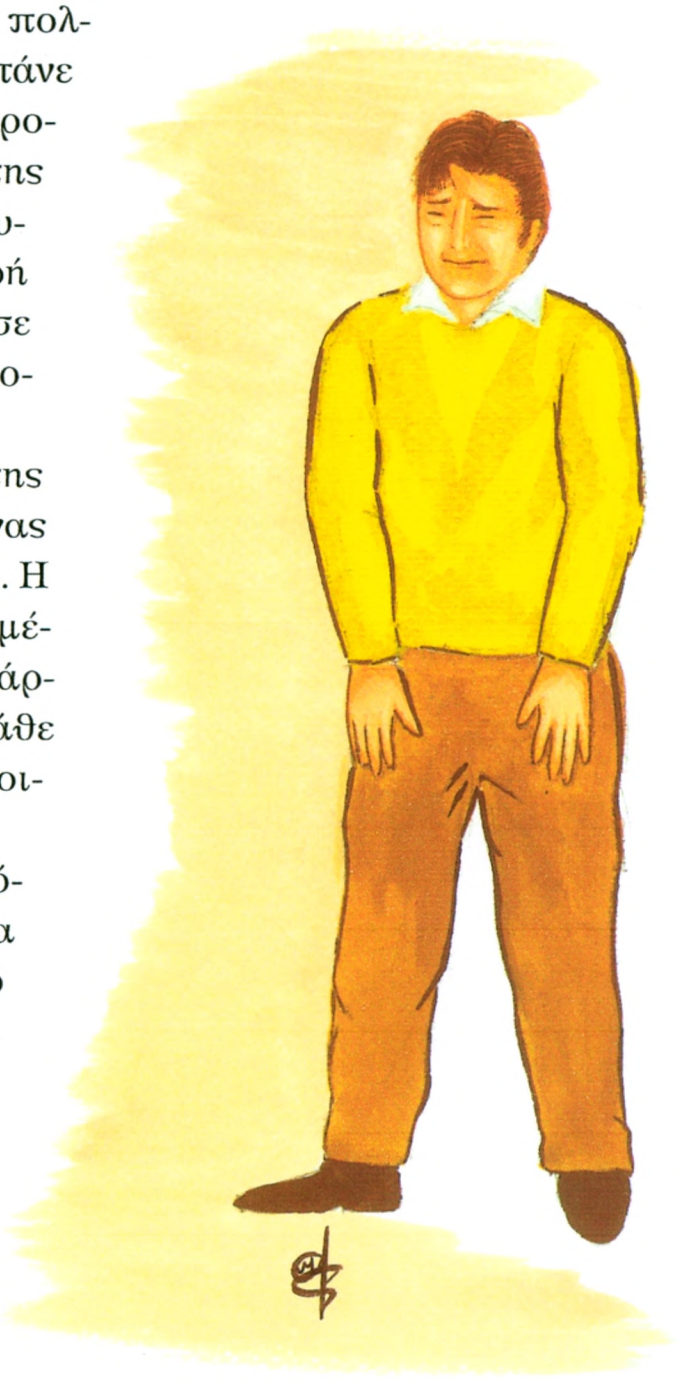

»Σιγά σιγά το σπίτι της οικογένειας της Ματρώνας άρχισε να γεμίζει κόσμο. Η μαμά της, τις πρώτες ημέρες που το σπίτι τους άρχισε να γεμίζει κόσμο, κάθε φορά που έμπαινε κάποιος δάκρυζε...

"Πόσο χαζή ήμουνα τότε που στενοχωριόμουνα για το αν θα έχω φαγητό να μεγαλώσω τη μικρή μου Ματρώνα... Τώρα όλοι αυτοί οι άνθρωποι φέρνουν για χάρη της τόσο φαγητό μαζί τους, που περισσεύει για όλους μας"».

»Από την ηλικία των έξι-επτά ετών της είχε δοθεί το προορατικό και θεραπευτικό χάρισμα. Μπορούσε δηλαδή να γνωρίζει τις ασθένειες των ανθρώπων, τι προβλήματα είχαν, τις αδυναμίες τους, τι θα συνέβαινε στον καθένα. Κι έτσι τους προειδοποιούσε, τους συμβούλευε και τους γιάτρευε. Άκου ένα θαυμαστό γεγονός! Τέσσερα χιλιόμετρα μακριά από το χωριό ζούσε ένας άντρας παράλυτος στα πόδια. Η Ματρώνα είπε στη μητέρα της να του πει το πρωί να την επισκεφτεί. Πώς; Σέρνοντας το κορμί του, μέχρι τις τρεις το μεσημέρι θα είχε φτάσει. Πραγματικά, έτσι και έγινε. Μετά από πολλή κούραση, ο άντρας έφτασε, μίλησε μαζί της και γύρισε στο σπίτι του έχοντας θεραπευτεί.

«Για όλα προνοεί ο Θεός», είπε η μικρή Ματρώνα παίρνοντας το περιστέρι στην αγκαλιά της. «Εσύ για παράδειγμα, πού βρίσκεις καθημερινά φαγητό;» ψέλλισε κοιτάζοντάς το.

«Πόσο πολύ της άρεσε να πηγαίνει στην εκκλησία, να προσεύχεται και να ψέλνει όμορφους ύμνους. Σε κάθε λατρευτική ευκαιρία βρισκόταν στο ναό, είτε με τους γονείς της είτε μόνη της, στεκόταν όρθια και παρακολουθούσε τις ακολουθίες. Μια Κυριακή ήταν άρρωστη και έμεινε σπίτι με τον πατέρα της. Όταν η μητέρα της επέστρεψε, τη ρώτησε η Ματρώνα κάτι παράξενο: μαμά, γιατί δεν πήγες στην εκκλησία; Ενοχλημένη εκείνη, της απάντησε πως πήγε, σε αντίθεση με τον πατέρα της, που έμεινε σπίτι. Η Ματρώνα, πιάνοντας τα χέρια της μητέρας της, της είπε πως μπορεί να πήγε αλλά το μυαλό της βρισκόταν στις δουλειές του σπιτιού, ενώ την ώρα της θείας Λειτουργίας ο πατέρας της, αν κι έμεινε στο σπίτι, προσευχόταν.

Η προσδοκία

»Στην εφηβική της ηλικία επισκέφτηκε πολλά προσκυνήματα μαζί με μια άλλη νεαρή κοπέλα που την έπαιρνε μαζί της. Σε μια επίσκεψή της στην Κρονστάνδη, στο ναό που λειτουργούσε ο πατέρας Ιωάννης, ο μεταγενέστερος άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης, συνέβη κάτι θαυμαστό: μετά τη θεία Λειτουργία, παρακάλεσε τον κόσμο να παραμερίσει για να περάσει η δεκατετράχρονη Ματρώνα. Και μπροστά σε όλους είπε: "Έλα Ματρωνούσκα μου, έλα σε μένα. Ιδού η αντικαταστάτριά μου, ο όγδοος στύλος της Ρωσίας!» Με αυτό το λόγο προμήνυσε την αποστολή της αγίας στα χρόνια των μελλοντικών διωγμών.

»Πόσο πολύ έκανε εντύπωση στη μητέρα της το ότι η μικρή της κόρη, αν και αντιμετώπιζε αυτό το σοβαρό πρόβλημα με την υγεία της, δεν παραπονιόταν. Καθημερινά ευχαριστούσε και δοξολογούσε το Θεό. Μια μέρα, η μητέρα της την αποκάλεσε "καημενούλα μου" και εκείνη ταράχτηκε. "Δεν είμαι εγώ κακομοίρα αλλά ο Ιβάν και ο Μιχαήλ", οι οποίοι εκείνη την περίοδο εκνευρίζονταν στο σπίτι με το παραμικρό.

»Όταν η Ματρώνα έκλεισε τα δεκαεφτά της χρόνια, έμεινε παράλυτη και στα πόδια. Παρέμεινε καθιστή ως το τέλος της ζωής της. Στα πενήντα χρόνια που έζησε παράλυτη δεν παραπονέθηκε για την ασθένειά της, παρά κράτησε ταπεινά το βαρύ σταυρό της. Αν και ανάπηρη, ποτέ δεν πλάγιασε κανονικά για ύπνο αλλά μισοκοιμόταν χρησιμοποιώντας για μαξιλάρι τη γροθιά της.

»Εκείνη την περίοδο έβλεπε συνέχεια στον ύπνο της μία εικόνα της Παναγίας, η οποία τοποθετήθηκε στην εκκλησία του χωριού της κι έγινε έτσι το πρώτο τοπικό προσκύνημα.

Έχουν καταγραφεί πάρα πολλά θαύματα της συγκεκριμένης εικόνας. Σε ανομβρίες λιτάνευαν την εικόνα και οι άνθρωποι δεν προλάβαιναν να γυρίσουν σπίτι όταν ξεκινούσε η βροχή!

»Η Ματρώνα είχε αναγγείλει πως η Ρωσία θα αλλάξει καθεστώς, πως θα γίνει επανάσταση και πολλοί θα προσπαθήσουν να αρπάξουν όση γη μπορούν, ύστερα όμως θα παραιτηθούν και ο καθένας θα πάει εκεί που πρέπει. Προέβλεψε επίσης και το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και τη νίκη της Ρωσίας επί των Γερμανικών στρατευμάτων. Η γιαγιά μου μού έχει αφηγηθεί, πως λίγο πριν γίνει η επανάσταση πήγε κάποιος πλούσιος στη Ματρώνα και της είπε ότι θέλει να χτίσει ένα καμπαναριό σε κάποια εκκλησία. Εκείνη όμως του είπε πως δε θα προλάβει, γιατί θα γίνει επανάσταση. Έτσι και έγινε!

»Όταν ήρθε η κομμουνιστική επανάσταση, η ατμόσφαιρα στο χωριό της έγινε αφόρητη. Ακόμη και οι αδερφοί της έγιναν μέλη του κομμουνιστικού κόμματος. Επειδή φοβόταν τη σύλληψη, η Ματρώνα μας μετακόμισε στη Μόσχα και εκεί έζησε σχεδόν όλα τα υπόλοιπά της χρόνια βοηθώντας πολλούς δυστυχισμένους ανθρώπους. Κάθε βράδυ παρακαλούσε το Θεό για όλους, ακόμα και αυτούς που ήταν υπεύθυνοι για την επανάσταση.

»Όταν άρχισε ο πόλεμος, η Ματρώνα ζήτησε να της φέρουν κλαδιά από το δέντρο Ίβα. Όλα τα χρόνια του πολέμου, έκοβε κομματάκια στο ίδιο μήκος και τα ξεφλούδιζε κάνοντας προσευχές. Τα καημένα τα χεράκια της γέμιζαν πληγές. Αν και όλοι ήξεραν πως κάνει προσευχή με αυτό τον τρόπο, κανένας δεν καταλάβαινε τι συμβαίνει με κάθε κομματάκι του κλαδιού.

»Στη Μόσχα δεν έμεινε ποτέ σε σταθερή κατοικία αλλά περιπλανιόταν από σπίτι σε σπίτι, σε διαμερίσματα και υπόγεια. Έτσι, έγινε μια άστεγη οδοιπόρος. Να σκεφτείς, μια φορά κάποια πνευματική της κόρη τη βρήκε σε ένα σπιτάκι από κόντρα πλακέ, που της είχε παραχωρήσει κάποιος προσωρινά. Αν και φθινόπωρο, μόλις με δυσκολία κατόρθωσε να ξεκολλήσει τα μαλλιά της από τον τοίχο, που είχαν κολλήσει από την παγωνιά. Την εποχή εκείνη, για να εγκατασταθείς κάπου, χρειαζόσουνα άδεια παραμονής από την αστυνομία. Επειδή η Ματρώνα δεν είχε άδεια, πολλές φορές η αστυνομία έφτανε πολύ κοντά στη σύλληψή της αλλά κάτι γινόταν τελευταία στιγμή και δεν τα καταφέρνανε! Πολλές φορές άλλαζε τόπους διαμονής. Με αυτό τον τρόπο έσωζε και τον εαυτό της αλλά και εκείνους που τη φιλοξενούσαν. Μια πνευματική της κόρη είχε πει στη γιαγιά μου, πως κάποτε ένας αστυνομικός πήγε να τη συλλάβει, εκείνη όμως τον προειδοποίησε για τη γυναίκα του, ότι τη συγκεκριμένη στιγμή καιγόταν στο σπίτι από μια γκαζιέρα που είχε πάρει φωτιά. Εκείνος έφυγε γρήγορα, πήγε τη γυναίκα του στο νοσοκομείο, όπου τελικά σώθηκε!

»Κατά τη διάρκεια του πολέμου, πολλοί άνθρωποι ρωτούσαν τη Ματρώνα γιατί έκλεισαν τόσες πολλές εκκλησίες και μοναστήρια. Εκείνη απαντούσε, πως ήταν θέλημα Θεού, επειδή πολλοί άνθρωποι δεν πίστευαν στο Θεό».

«Αχ καλό μου περιστέρι και πολύχρωμά μου λουλούδια, πόσο πολύ της άρεσε να κάνει το Σταυρό της. Λένε, πως από τις πολλές φορές που τον σχημάτιζε με τα τρία δάχτυλά της, είχε σχηματιστεί μια λακουβίτσα στο μέτωπό της», είπε η μικρή Ματρώνα κοιτάζοντας τον ουρανό.

«Όποιοι την επισκέπτονταν, την έβλεπαν να κάθεται σε ένα κρεβάτι ή σε ένα μπαούλο και με μια ήρεμη φωνή να

παρηγορεί τον κόσμο που ερχόταν σε αυτή. Ξέρεις τι τους συμβούλευε; Να πηγαίνουν τακτικά στην εκκλησία, να εξομολογούνται, να κοινωνούν και να φορούν σταυρό. Όσους όμως την πλησίαζαν με πονηρό σκοπό, για να τους αποκαλύψει διάφορα για τη ζωή τους μόνο από περιέργεια, σα να 'ναι μάγισσα, τους έδιωχνε.

»Πολλές φορές, στους νέους ανθρώπους που την πλησίαζαν έλεγε: "Δεν πρέπει να φοβάται κανείς τίποτα παρά να είναι όπως ένα μωρό στο καροτσάκι, που νιώθει απέραντη εμπιστοσύνη στο γονιό του! Όλα θα τα κανονίσει ο ίδιος ο Κύριος!" Έλεγε επίσης στους ανθρώπους να προσέχουν την υγεία τους και να πηγαίνουν στο γιατρό. Τους έλεγε: "Το σώμα μας είναι ένα όμορφο, μικρό σπιτάκι που μας έδωσε ο Θεός, γι' αυτό πρέπει να κάνουμε και καμία επισκευή"».

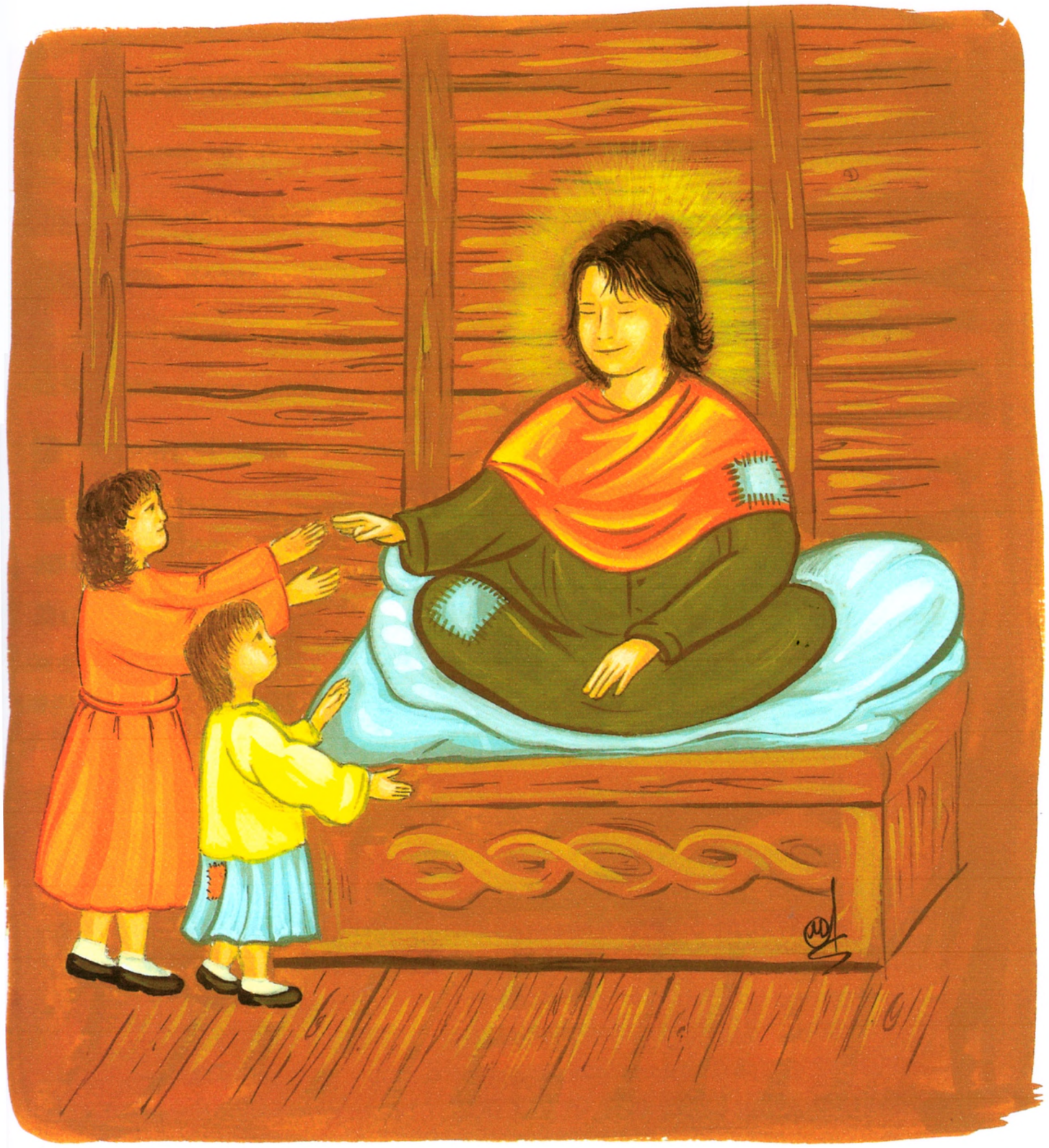

Η ανθοφορία

«Άκου ένα περιστατικό από τη ζωή της που μου έκανε εντύπωση! Κατά τη διάρκεια της Διακαινησίμου εβδομάδας, την επισκέφτηκαν τρεις γυναίκες. Θέλανε να πάρουν από τη Ματρώνα κάποια μικροδώρα σαν ευλογία. Στη μια δίνει ένα αβγό, στην άλλη ένα πρόσφορο και στην τρίτη αγιασμό. Σ' αυτήν που έδωσε το αβγό, της είπε να το φάει όταν πάει σπίτι. Φτάνει η γυναίκα στο σπίτι της, σπάζει το όμορφο κόκκινο αβγό και ξάφνου πετιέται από μέσα ένα ποντίκι! Η γυναίκα έντρομη τρέχει στη Ματρώνα και τη ρωτάει γιατί της έδωσε ένα τέτοιο παράξενο αβγό. "Εσύ, πώς πούλαγες στις χήρες και στα ορφανά βρώμικο γάλα που κολυμπούσε μέσα ένα ποντίκι;" της απάντησε με σοβαρό ύφος.

»"Εγώ όμως το πέταξα το ποντίκι και κανένας δεν ήξερε πως πριν κολυμπούσε μέσα στο γάλα".

»Τότε η Ματρώνα με ηρεμία απάντησε πως μπορεί οι γυναίκες να μην το είδανε, το είδε όμως ο Θεός.

»Πολλούς ανθρώπους τους θεράπευε με τις ευχές της. Έπιανε με τα δυο της χέρια το κεφάλι του ανθρώπου, τον θέρμαινε με την αγιότητά της. Ο άνθρωπος έφευγε απελευθερωμένος αλλά εκείνη συνέχιζε να κάνει προσευχή. Κάποτε φέρανε στη Ματρώνα μία γιαγιά, της οποίας τα χέρια γυρίζανε σαν μύλος. Μόλις την πήγανε μπροστά της, εκείνη παρακάλεσε θερμά το Θεό, της διάβασε κάποιες ευχές, τη ράντισε με αγιασμό και η γερόντισσα έγινε καλά!»

Το λευκό περιστέρι πήδηξε από τα χέρια της μικρής Ματρώνας και κάθισε υπομονετικά κάτω από μια λευκή βουκαμβίλια, περιμένοντας να ακούσει τη συνέχεια...

«Το τελευταίο σπίτι που έξησε η Ματρώνα ήταν το σπίτι μιας μακρινής συγγένισσάς της. Εκεί την επισκέπτονταν πολλοί άνθρωποι μέχρι και την τελευταία της ημέρα. Με ένα χαμόγελο ζωγραφισμένο στο πρόσωπο, τους καλωσόριζε και προσπαθούσε να απαλύνει τον πόνο τους.

»Για τη μεγάλη πίστη της, ο Θεός της αποκάλυψε την ημέρα που θα την έπαιρνε κοντά Του. Λίγο πριν φύγει από τη ζωή, παρακάλεσε τους ανθρώπους που ήταν δίπλα της να τη θάψουν στο προαύλιο της Ιεράς Μονής του Αγίου Δανιήλ για να ακούει τις ακολουθίες. Πριν κοιμηθεί, είχε πει:

"Όταν θα πεθάνω, στον τάφο μου θα έρχονται λίγοι, ενώ μετά από χρόνια οι άνθρωποι σαν κοπάδια θα έρχονται για να βοηθηθούν. Να έρχεστε σε εμένα και να μου μιλάτε σαν να είμαι ζωντανή. Εγώ θα σας ακούω και θα παρακαλώ το Θεό για εσάς". Εξομολογήθηκε, κοινώνησε και στις 2 Μαΐου 1952 ένας άγγελος μετέφερε την ψυχή της στον ουρανό.

Πριν από δέκα χρόνια περίπου, τα λείψανά της, ανάμεσά τους και το σταυρουδάκι που είχε σχηματιστεί στο στέρνο της, μεταφέρθηκαν στην Ιερά Μονή της Αγίας Σκέπης στη Μόσχα, όπου χιλιάδες άνθρωποι κάθε μέρα την επισκέπτονται. Ένα χρόνο αργότερα, η Εκκλησία την ανακήρυξε σαν μία από τις ξεχωριστές αγίες της».

Ένα χειροκρότημα διέκοψε την αφήγηση της μικρής Ματρώνας. Γύρισε προς τα πίσω το κεφάλι της και αντίκρισε τη γιαγιά της, να κάθεται στο αναπηρικό της καροτσάκι και να την ακούει. Χαρούμενη, άρχισε να τρέχει προς το μέρος της.

«Γιαγιά, τι ευχάριστη έκπληξη! Μα σήμερα δεν είναι Κυριακή! Πώς και είσαι εδώ;» τη ρώτησε αγκαλιάζοντάς την.

«Κοριτσάκι μου, ανησύχησα γιατί μου είπε η κυρία Ελένη, ότι ανέβασες πυρετό».

«Τώρα είμαι καλά. Βγήκα να κόψω λουλούδια για το δωμάτιό μου!»

«Και βρήκες αυτό το ολόλευκο περιστέρι και του εξιστόρησες την ιστορία της ζωής της αγίας Ματρώνας...»

«Ξέρεις πόσο μου αρέσει γιαγιά η ζωή της», της είπε πιάνοντάς της τα χέρια.

«Καρδιά μου, κάποτε λέει η αγία Ματρώνα, ο Θεός της άνοιξε τα μάτια και είδε όλο τον κόσμο. Ξέρεις τι της άρεσε πιο πολύ; Τα λουλούδια! Πόσο πολύ αγάπησε η Ματρωνίτσα, όπως συνηθίζουν να την αποκαλούν χαϊδευτικά οι Ρώσοι, τα λουλούδια».

«Γι' αυτό και ο τάφος της είναι γεμάτος από λουλούδια;»

«Ναι, η ίδια παρήγγειλε όποιος την επισκέπτεται μετά το θάνατό της, να της φέρνει κι από ένα λουλούδι».

«Δεν μπορούμε να πούμε ότι και αυτή ήταν ένα ξεχωριστό, σπάνιο λουλούδι;»

«Φυσικά, ένα ευωδιαστό και μοναδικό λουλούδι. Ίσως έ-

να από τα ωραιότερα που έχουμε δει ποτέ! Εξάλλου η μνήμη της τιμάται στις 2 Μαΐου, μία ημέρα μετά τη γιορτή των λουλουδιών».

«Γιαγιά, μου έχεις πει πώς η αγία δε σταμάτησε ούτε λεπτό να παρακαλεί το Θεό για τους ανθρώπους, έτσι δεν είναι;»

«Φυσικά. Πριν από δέκα χρόνια, επισκέφτηκε τον τάφο της ένα κορίτσι το οποίο έβριζε συνέχεια την οικογένειά του. Της πήγε ένα λουλούδι και την παρακάλεσε να τη βοηθήσει. Όταν γύρισε σπίτι της και πήγε να μιλήσει άσχημα, η γλώσσα της δεν μπορούσε να κουνηθεί! Έτσι, με την προσπάθειά της και τις προσευχές της αγίας, ηρέμησε και σταμάτησε να βρίζει.

»Μια άλλη κοπέλα, πριν από μερικά χρόνια επισκέφτηκε και εκείνη τον τάφο της αγίας και ύστερα πήγε στον παιδικό σταθμό να πάρει το παιδί της. Τη στιγμή που περνούσε το δρόμο, τη χτύπησε ένα αυτοκίνητο, την πέταξε επάνω και τη γύρισε τρεις φορές. Την ώρα όμως που έκανε τούμπες, ένιωθε ότι κάποιος την κρατούσε. Όταν συνήλθε, στο σώμα της είχε μόνο μελανιές».

«Αυτό είναι φοβερό γιαγιά!»

«Είναι παιδί μου, ένα ακόμα περιστατικό που μου έρχεται στο μυαλό. Πάλι πριν από μερικά χρόνια είναι η ιστορία μιας μεσήλικης γυναίκας. Εκείνη υποβλήθηκε σε εξετάσεις και της βρήκαν μια πολύ άσχημη αρρώστια. Για πολλούς μήνες έμεινε φοβισμένη στο σπίτι της. Ύστερα από καιρό, η κόρη της της έστειλε ένα βιβλιαράκι με τη ζωή της αγίας Ματρώνας. Εκείνη, μέσα σε λίγες ώρες το διάβασε και αποκοιμήθηκε. Στον ύπνο της είδε πως ήταν στο χειρουργείο και ετοιμαζόταν να την εγχειρήσουν. Δίπλα της στεκόταν μια ηλικιωμένη κυρία παχουλή και πολύ όμορφη. Φορούσε άσπρη ρόμπα και δίπλα της ήταν το τραπέζι με τα

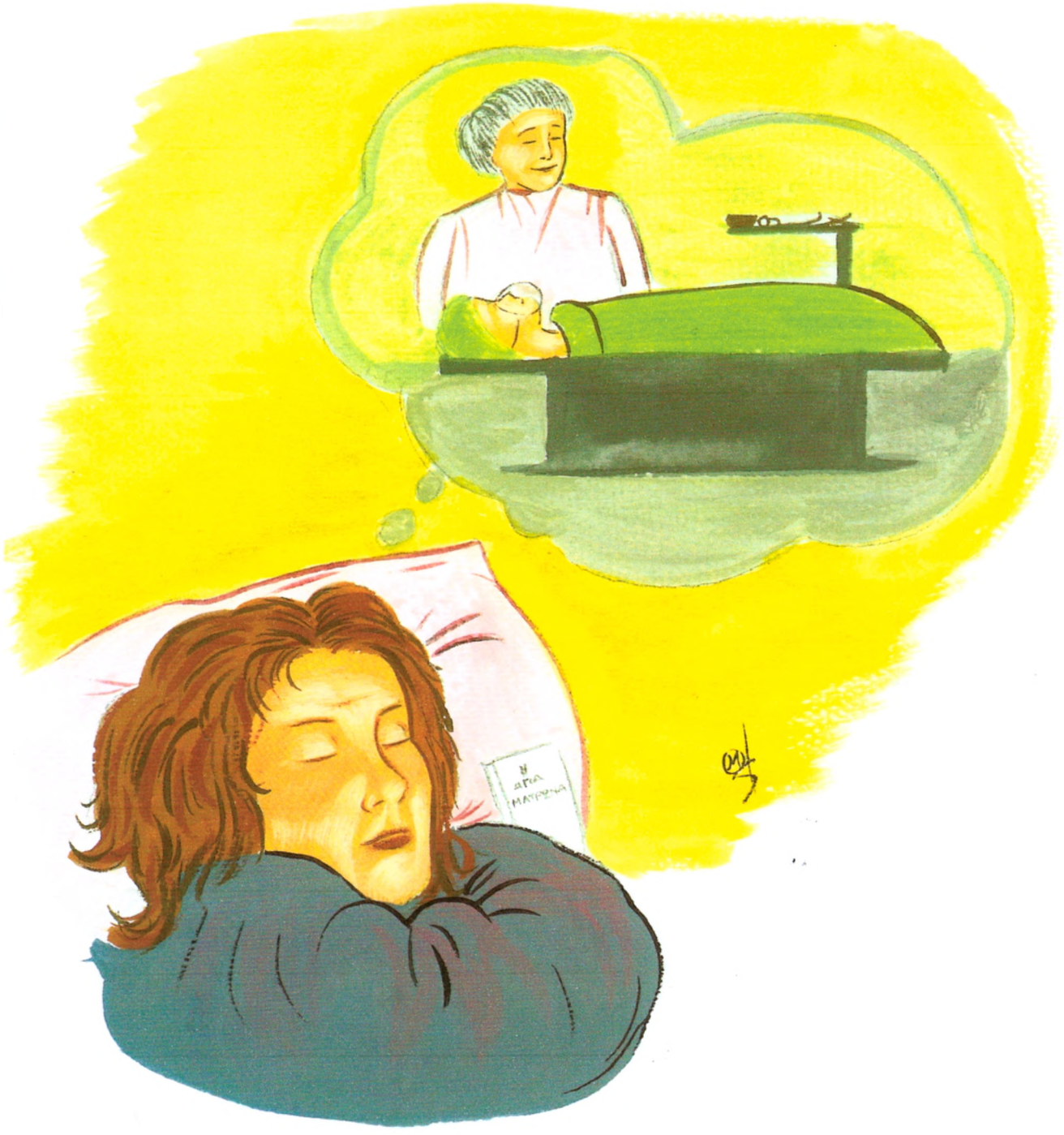

χειρουργικά εργαλεία. Η συγκεκριμένη κυρία άλλαζε συνεχώς τις θέσεις των χειρουργικών εργαλείων και πού και πού έτριβε τα πόδια και τα χέρια της κυρίας, λέγοντας με μια γαλήνια φωνή: "Κάνε λιγάκι υπομονή χαρά μου, όλα θα περάσουν και εσύ θα γίνεις μια χαρά". Το πρωί ξύπνησε και αισθανόταν πολύ καλά. Πήγε πάλι και έκανε εξετάσεις και

οι γιατροί δεν της βρήκαν τίποτα. Δεν μπορούσαν να βρουν κανένα ίχνος από την άσχημη αρρώστια που είχε...

»Και άλλα... πολλά περιστατικά παιδί μου... τι να σου πρωτοπώ!»

«Είδες γιαγιά... οι άγιοί μας είναι ζωντανοί!»

«Φυσικά και είναι ζωντανοί! Οι άγιοί μας κορίτσι μου, είναι άνθρωποι σαν και εμάς, οι οποίοι αγίασαν γιατί αγάπησαν πολύ το Θεό και όλη ανεξαιρέτως την ανθρωπότητα».

«Είχαν εναποθέσει όλες τους τις ελπίδες στο Θεό, έτσι δεν είναι;»

Η κυρία Ματρώνα χαμογέλασε και χάιδεψε το κεφάλι της μικρής εγγονής της...

«Έτσι και εμείς, δεν πρέπει να χάνουμε την πίστη μας και να απελπιζόμαστε», είπε την ώρα που η Ματρώνα κοίταζε τις ρόδες από το αναπηρικό καροτσάκι της γιαγιάς της...

«Σε όλους τους ανθρώπους, παρουσιάζονται δυσκολίες, έτσι δεν είναι γιαγιά; Εμείς όμως παρακαλούμε το Θεό και τους αγίους μας και μας δίνουνε δύναμη να τα καταφέρουμε...»

«Έτσι είναι κοριτσάκι μου, όλα θα τα καταφέρουμε!» είπε η γιαγιά της, χώνοντας τη μικρή Ματρώνα στην αγκαλιά της.

Το ολόλευκο περιστέρι πέταξε και στάθηκε κοντά στα πόδια της γιαγιάς.

«Μα καλά τι θέλει;» ρώτησε έκπληκτη.

«Κάτι θέλει να μας πει», είπε χαμογελώντας η Ματρώνα.

Εκείνη τη στιγμή ένα λευκό τριαντάφυλλο άνοιγε τα φύλλα του, απολαμβάνοντας τις αχτίδες του ήλιου που το καλωσόριζαν.

«Τι όμορφα που είναι τα λουλούδια γιαγιά, ομορφαίνουν τη γη μας, μα και τον κόσμο ολόκληρο... γι' αυτό τα αγάπησε και η αγία Ματρώνα, για τον τρόπο που ζωγραφίζουν την κάθε ημέρα της ζωής των ανθρώπων. Των ανθρώπων που τόσο πολύ αγαπούσε!»

Κι η γιαγιά, σκουπίζοντας δυο δάκρυα από τα μάτια της, απάντησε: «Έτσι κι εσύ παιδί μου, κάθε φορά που κάνεις την καρδιά σου όμορφη, να μοιάζει με λουλούδι, είναι σαν να φωνάζεις την αγία μας κοντά σου. Και τότε η αγία Ματρώνα έρχεται, μυρίζει την καρδιά σου που μοσχοβολά, σου δίνει την Ουράνια ευλογία της και σε προστατεύει. Για να μη μαραθεί ποτέ αυτό το όμορφο λουλούδι που κρύβεις μέσα σου».

Δραστηριότητες για ομαδικά παιχνίδια με παιδιά με κανονική και μειωμένη όραση

Αν ρίξεις μια ματιά γύρω σου, θα διαπιστώσεις πως όλοι είμαστε διαφορετικοί. Η αγία Ματρώνα γεννήθηκε τυφλή. Αυτό όμως δεν είναι κάτι περίεργο, γιατί όλοι μας έχουμε ιδιαιτερότητες. Άλλος έχει πράσινα μάτια, άλλος ξανθά μαλλιά, άλλος είναι ψηλός, άλλος κοντός, άλλος δεν ακούει πολύ καλά, άλλος δε βλέπει...

Είμαστε όλοι διαφορετικοί! Μπορούμε να γίνουμε μια μεγάλη παρέα και να παίξουμε ομαδικά παιχνίδια. Ακόμα και μαζί με παιδιά που δε βλέπουν; Φυσικά, γιατί η αγάπη και το παιδικό παιχνίδι δεν έχει σύνορα. Πάμε!

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ

Θέλουμε να γίνουμε όλοι μας μια μεγάλη παρέα. Σχηματίζουμε ένα κύκλο. Τοποθετούμε δύο καρέκλες σε απόσταση ενός μέτρου και στερεώνουμε ανάμεσά τους ένα σκοινί. Τα παιδιά με κανονική όραση δένουν στα μάτια τους ένα μαντίλι. Για να καταλάβουμε καλύτερα την αίσθηση της αφής μας, αρχίζουμε και περπατάμε κατά μήκος του σκοινιού.

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΜΠΑΛΟΝΙΑ

Θα χρειαστούμε φουσκωμένα μπαλόνια και καρέκλες. Οι μαθητές, με δεμένα μάτια και κρατώντας ο καθένας από ένα μπαλόνι, κάθονται σε δυάδες, ο ένας απέναντι από τον άλλο. Δίδεται ο χρόνος των 3 λεπτών. Ο κάθε μαθητής πρέπει να σκάσει με τα χέρια του το μπαλόνι του αντιπάλου του. Οι νικητές από τον πρώτο γύρο παίζουν μεταξύ τους. Νικητής είναι ο μαθητής που θα σκάσει τα περισσότερα μπαλόνια!

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΑΦΗΣ ΚΑΙ ΟΣΜΗΣ

Ένας εθελοντής ετοιμάζει εφτά μπολ, που στο κάθε ένα βάζει και κάτι διαφορετικό! Π.χ. στο πρώτο μπορεί να βάλει καφέ, στο δεύτερο φακές, στο τρίτο κανέλα, στο τέταρτο λάδι, στο πέμπτο ρίγανη, στο έκτο αλεύρι, στο έβδομο ξύσμα λεμονιού.

Τα παιδιά, έχοντας κλειστά τα μάτια τους, χωρίζονται σε δύο ομάδες. Η κάθε ομάδα επιλέγει έναν αρχηγό, ο οποίος περνάει από τα μπολ και προσπαθεί, χρησιμοποιώντας την αίσθηση της αφής και της οσμής, να καταλάβει τι υλικό περιέχει το καθένα. Κερδίζει η ομάδα που ο αρχηγός της θα βρει τα περισσότερα υλικά.

ΕΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Για παιδιά με μπδαμινή & κανονική όραση

Συμβουλή: Όταν σε μια δραστηριότητα, ο ένας βοηθάει τον άλλο, τότε προκύπτει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα που έχεις φανταστεί...

Πώς μπορούν τα τυφλά παιδιά να ζωγραφίσουν μαζί με όλους τους φίλους τους; Αυτά δεν έχουν αντικρίσει ποτέ τον κόσμο... Μπορούν όμως με τη βοήθεια των παιδιών που έχουν κανονική όραση. Τα συγκεκριμένα παιδιά δηλαδή, μπορούν να τους βοηθήσουν να γνωρίσουν τα χρώματα μέσα από την αίσθηση της αφής και της γεύσης!

Δηλαδή, για να αντιληφθούν το καφέ χρώμα, μπορούν να τους δώσουν να πιάσουν και να μυρίσουν καφέ, για το κίτρινο χρώμα, λεμόνι, για το πορτοκαλί, ένα πορτοκάλι, για το κόκκινο, ντομάτες κ.ά. Αφού τα παιδιά πιάσουνε και μυρίσουνε τα παραπάνω υλικά για τα αντίστοιχα χρώματα, ύστερα, τους μιλάμε για τα αντικείμενα που θέλουν να ζωγραφίσουν.

Για παράδειγμα, αν θέλουν να ζωγραφίσουν ένα σπίτι, μπορούν αρχικά να ψηλαφίσουν ένα τετράγωνο κουτί και ύστερα τα άλλα παιδιά να τους μιλήσουν για το συγκεκριμένο αντικείμενο. Τι χρώμα έχει, πώς χτίζεται, πού τοποθετούνται τα παράθυρα κ.ά.

Αν πάλι θέλουν να σχεδιάσουν μια εικόνα από τη φύση, μπορούν όλοι μαζί να βγούνε σε ένα δάσος ή σε ένα κήπο και να αγγίξουν, να μυρίσουν τα δέντρα και τα λουλούδια και ύστερα να τα ζωγραφίσουν.

Όλοι μαζί, μπορούν να δημιουργήσουν μία συλλογική ζωγραφιά.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΗΞΕΡΕΣ;

Σύστημα Μπράιγ ονομάζεται το σύστημα γραφής των τυφλών. Το όνομά του οφείλεται στον εφευρέτη του *Λουδοβίκο Μπράιγ*. Ο Λουί είχε τυφλωθεί πολύ μικρός και δεν ήταν ευχαριστημένος, γιατί το σύστημα ανάγνωσης που χρησιμοποιούσαν οι τυφλοί ήταν δύσχρηστο με χοντρούς χαρακτήρες. Έτσι βάλθηκε να δημιουργήσει ένα καινούριο ειδικό αλφάβητο για τυφλούς. Του πήρε πέντε χρόνια αλλά στο τέλος τα κατάφερε. Ο τυφλός μπορεί μ' αυτό το σύστημα να διαβάζει ψηλαφώντας με το δάχτυλο, δηλαδή έχουμε ανάγνωση με την αφή.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΥΧΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΜΑΤΡΩΝΑ

Δέσποτα Κύριε Ιησού Χριστέ που είσαι ο Θεός μας, ο Δημιουργός όλης της κτίσης, Αυτός που τη συγκρατεί και ο πάνσοφος κυβερνήτης της. Εσύ που δημιούργησες μόνο με τα λόγια το φως από το σκοτάδι και μας δημιούργησες ώστε να προχωράμε μέσα στο φως. Εσύ που δοξάζεσαι από τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα και δοξολογείσαι συνέχεια από τους Αγγέλους. Εσύ που κατοικείς στο απρόσιτο Φως και μας αξίωσες να γίνουμε κληρονόμοι του αιώνιου Φωτός. Εσύ που είσαι η ύπαρξη του αληθινού Φωτός και της αθάνατης ζωής. Εσύ που ανέδειξες σαν καθαρότατους καθρέπτες του αιωνίου Φωτός τους αγίους Σου που Σε ακολούθησαν. Εσύ που μέσω αυτών, όλους εμάς μας ανακάλεσες στην πολιτεία του Φωτός. Εσύ που χάρισες μέσω αυτών σ' εμάς που Σε παρακαλούμε την άπειρη αγαθότητά Σου. Εσύ, μόνε φιλάνθρωπε, που έχεις προκαλέσει θαυμασμό για την άπειρη δύναμή Σου σε όλους τους αγίους και διο-

χετεύεις, πολυεύσπλαχνε Κύριε, μέσω αυτών σε μας τη χάρη Σου που αγιάζει. Εσύ που μας εφοδίασες μέσω των αγίων Σου, τη δωρεά των ιαμάτων επειδή συμπάσχεις μαζί μας και μας ενθαρρύνεις να τους επικαλούμαστε. Εσύ που κάνεις άπειρα θαύματα σε όσους πιστεύουν με όλη την καρδιά τους. Εσύ την οσία Σου Ματρώνα, που ασκήτευσε τα μεταγενέστερα αυτά χρόνια, που δόξασε με θαύματα και μεγάλες δυνάμεις το Όνομά Σου το Πανάγιο και Εσένα σε όλον τον κόσμο κατέστησε μεγάλο, να δοξάσεις αντίθετα μόνε Δυνατέ. Εσύ που κατέστησες τα ανάπηρα τα μάτια της να βλέπουν με το άδυτο Φως Σου τη λαμπρότητα του κάλλους Σου. Εσύ, μόνε ισχυρέ, που στήριξες τα κινούμενα πόδια της στην ασάλευτη πέτρα των εντολών Σου. Εσύ Αγαθέ, που της έβαλες σοφία να διδάξει τις θείες Σου εντολές και να στηρίξει πολλούς στην πίστη Σου... δέξου και τώρα τους ικέτες Σου Πολυέλεε, Εσύ που παρέχεις τις δωρεές της χάριτος...

(ελεύθερη απόδοση: Δήμητρα Γκούτη, φιλόλογος)

Η ΑΓΙΑ
ΜΑΤΡΩΝΑ
Δια χειρός
Μαρίας Λυμπουροπούλου
2008